

25.
33.

Divino Favente Numine.
DISSERTATIONEM
DE
ALEATORIBUS,

Autoritate ac Permissu
Magnifici, Nobilissimi & Amplissimi Jure.
Consultorum in celebratissimo ad Salam Athenæo
Ordinis

PRÆSIDE

Viro

Nobilissimo, Amplissimo, Excellentissimo,
Dn. JOHANNÉ THOMÆ

J.U.D. & PP. Famigeratissimo, Consili-
ario Saxonico, Facultatis Juridicæ, & Scabi-
natûs Adfessore gravissimo,

*Dn. Patrono ac Præceptore suo omni observan-
tiæ ac honoris cultu æviternum venerando,*
colendo,

Publicè examinandam proponit

ERASMUS Landenberg

Regiomonto - Prussus

Aut. & Resp.

In Auditorio Jctorum

ad d. Aprilis

JENÆ,

Litteris GEORGI SENGENVALD.
M DC LI.

VD17 1:004542T

Verfasser:

Thomae, Johannes *1624-1679*

Landenberg, Erasmus *1652*

Titel:

Dissertationem De Aleatoribus, Autoritate ac Permissu ... ad Salam Athenaeo Ordinis Praeside ...
Dn. Johanne Thomae ... Publicè examinandam proponit Erasmus Landenberg ... Aut. & Resp. In
Auditorio ICtorum ad d. Aprilis

Erschienen:

Ienae : Sengenwald, 1651

Kollation:

[12] Bl. ; 4°

Fingerprint:

m.d- i-o- r-tæ Antu C 1651R

Sprache(n):

lat

Anmerkungen:

Schlüsselseiten aus dem Exemplar der SBB-PK Berlin: Fi 156

Körperschaft(en):

Universität Jena

Ort(e):

Jena

Verleger/Drucker:

Sengenwald, Georg. - Jena (1642-1669)

Gattung/Fach:

Dissertation:jur.

Exemplar(e):

<1a> Staatsbibliothek zu Berlin - Preußischer Kulturbesitz

Signatur:

33 an: Fi 156

<7> Göttingen, Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek

Signatur:

COLL DISS CELL 40 (23)

Bemerkung:

Stück 23 von 42 in Sammelband

<14> Dresden, Sächsische Landesbibliothek / Staats- und Universitätsbibliothek

Signatur:

Diss.jur.civ.35,12

I. N. D. N. I. C.

Dulcissimis concessis modò Halcydoniis, ac pace, pace exoptata cœlitus reductâ, placida compositos quiesce, frui eâ (ait diu!) Celsissimum Numen clementissime voluit. Sed hominum indignamur perversitatem, quos tranquilla vita ad varia vitiorum genera invitare adiolet. Mirantur fortissimum, quem vidit, imò visura est ætas, Herocem Alexandrum Historiæ, quem, ut primum instantibus curis laxatus est animus, militarium rerum quam quietis otiiq; patientior, voluptates excepere, & quem arma Persarum non fregerant, vitia vicerunt. Húc quem paulò ante victricia repòrtare signa cerneret, mox deliciasum, blanditiis victum deprehendit. Aliorsum si flectis oculos, insatiabilem alex cupiditatem quosdam explere vides. Modò hinc emanantia jurgia, lites, clamores, injurias, ludentium audis, qui eò sceleris progrediuntur, ut fraudem, dolum, latrocinia, furtâ, homicidia, blasphemias virtutes esse non diffiteantur. Improbendam horum audaciam, quisquis adsentietur. Idq; haud injuria. Quis enim immodicum illum alex usum ingenuo homine, dignum dixerit? quis non erubescat, si sortis suæ gratiam non virtuti debeat, sed taxillis? quis fritilli cautelam suæ prudentiæ non doleat anteferri? bis stultus hic, quod fortunas suas fortunæ committat arbitrio. Inter probra, scelera & immanitates Neronis hoc etiam notatur, quod quadringentis sestertiis punctum bis senum aleam luserit. Quæ cum ita sint, siste, siste aleator sceleratissime, ac cum labem tuam detegere nobis sit animus, quanta sis maculatus, audi. Hanc nisi deterferis, carcerem, vincula, fustem, plurimaq; tibi parata supplicia scito. Sed nos adistente divinâ gratia transimus ad discursum.

Membr. I.

NOMEN ET ORIGO,

1. Aleam ꝑ in genere omnem cum ludum dicimus, in quo casus & fortuna sibi solis vindicant imperium: in specie verò talorum aut tesserarum jactarum è pixide vel fritillo ludum intelligimus cum Cujac, in *parat. C. b. r. Sicbard. ad rubr. C. eod. Henr. Zac. in comm. ff. hic. nu. 1. Grotfr. ad rubr. C. hic.* Etymologicam ꝑ autem vocis aleæ derivationem vix apud quenquam invenies, Cæterum Laur. Valla *lib. 1. eleg. c. g.* dicit descendere voculam aleator à verbo quod nusquam reperitur. Non enim aleare dicimus, sed alea ludere. Alibi ꝑ verò prædictus Valla differre ludum à lusu sive lusione asserit, ita ut ludus tum periculum tum spem sibi propositam habeat, lusus verò nihil præter meram voluptatem desideret. Atq; sic qui recreationis gratia pila, tessæ, trocho vel quocunq; talorum genere ludunt, lusus quam ludos potius eos facere mavult. Cui differentiæ illud Ciceronis *de senect.* ad blandiri videtur: Nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquunt & tesseræ. Hinc meritò ludum aleæ quàm lulum rectius usurpari apparet, propter luerum instans, quod aleator lambente quasi lingua expectat. Sed ꝑ indistinctè hæc vocabula Imperatorem nostrum accipere patet ex *l. r. in ff. C. de aleat.* imò sæpiùs voculam lusus quàm ludum aleæ applicari videmus. Non erimus itaq; hinc solliciti, cum utrumq; rectè dici textus allegati demonstrent. Et ꝑ cum ꝑ casus in aleæ certamine præpolleat, propterea cuncta, quæ incertis casibus subjacent, aleæ commissa dicere solemus, pro ut hac significatione quoq; utitur *l. nec emptio, §. 1. ff. de contrab. empt. & Horat. lib. 2. od. 1.*

Periculosa plenum opus aleæ

Tractas,

- Notissima est vox C. Cæsaris apud Sueton. *in eod. c. 35.* Eatur, inquit, quo Deorum ostenta, inimicorum iniquitas vocat, jacta.
6. est alea. Porro ꝑ originem aleæ lusus adscribimus Lydiis Asiæ populis. Annæ enim caritate tempore Atydis Manis regis filii per universam regionem invalescente, famem urgentem ad explen-

plendum se quæsiisse remedia, tandemq; aleam, tesseras, pi-
lam, aliaq; ludorum genera invenisse. Quibus altera dierum,
ne curâ quærendorum alimentorum angèrentur, in totum
occupati fuere Lydi, altera ab eis cessantes, caperent residua,
Petr. Greg. Tholos. *in syntag. jur. univ. lib. 39. c. 4. n. 9.* Ita t̄ fa-
mes Alexandri M. exercitum radices palmarum rimari, his ve-
rò deficientibus jumenta & equos eadere coëgit. *Curt. lib. 9.
c. 10.* Galliam etiam fame invadente, Rex Clodoveus ei ut
succurrat, thesauros & opes, quibus ædem D. Dionysii pater
Dagobertus ornarat, aufert. Alii t̄ Lydorum juvenibus hos ge-
ludos adscribunt, qui diebus festis populum his delectare soliti
fuere. *Luc. de Penna. ad rubr. C. de expens. lud.*

Membr. II.

A L E A PROHIBITIO.

Lusum t̄ aleæ jure naturæ ex se se licitum asserere possumus, i.
conventionem enim in eo intervenientem ex utraq; parte
æqualem ac proindè justam fieri posse liquidò constat. Nam
dum ludentes administrationem rerum suarum liberam ha-
bent, liberè quoq; propter naturalem facultatem de iis sic di-
sponere ac quasi conditionalem contractum inire poterunt,
ut cui fortunæ taxilli feliciter ceciderint, is suam & collatoris
pecuniam recipiat, cui infelicitèr, appositæ jacturam faciat.
Did. Covarruv. *tom. 1. part. 2. relict. c. peccatum. de R. J. in 6. §. 4. n.
1. & seq.* Molina, *tom. 2. de J. & J. disput. 510. tract. 2. n. 3.* Paul.
Layman. *lib. 3. Theol. Moral. tract. 4. §. 21. nu. 1.* Huic t̄ verò con-
tractui conditionem à fortuna vel futuro eventu dependen-
tem rectè adjici, ita ut illicitus non reddatur, ostendit Covarr.
*d. l. per l. si quis ita stipulatus fuerit. 129. de V. O. & l. si pater. 12. C. de
inoff. testam. quem secutus Raubh. quæstion. jur. Civ. & Sax.
25. nu. 71. & seqq.* At t̄ cum aleæ lusus ex multis accidenti-
bus honestetur, ex plurimis etiam vitietur, juri Divino, & in eo
septimo ac ultimo Decalogi præcepto repugnat, quippe
contra charitatem ac secundum cupiditatem fieri cense-
tur, quia quærit quæ sua sunt eum idamno alterius, & sanè
non ita quæ sunt alterius, sicut quæ sua sunt, ut loquitur D. Lu-
therus in explicatione septimi præcepti. *Magnif. Dn. Carpzov.*

4. *part. 3. prax. crim. quest. 135. n. 2. & seq.* Quin ꝑ & dum eodem ju-
ge multo sudore ac labore victum quærere jubemur, *Genes. 3.*
17. & 19. Prov. 11. 4. Prov. 12. 11. illicitis artibus & lusionibus ab-
5. stinuisse satius erit. Naturalis ꝑ quoq; juvenis tegula aleam im-
pugnat, quæ cum alterius detrimento, jactura xel injuria lo-
cupletiore fieri verat. *nam hoc natura. 14. ff. de condi. indeb.*
l. hac conditio. 66. ff. eod. l. si pupilli. 6. §. sed et si. 3. ff. de neg. gest. l. ju-
re natura. 206. de R. J. c. locupletari. 48. de R. J. in 6. Per aleam ꝑ
6. autem cum injuria ac damno proximi facultates augeri testa-
tur Magnif. Dn. Carpz. *d. loc.* His accedit ꝑ jus civile & Cæ-
sareum, quod præ cæteris aleam odio habet. *1. 1. ff. & C. de aleat.*
Illam deterrimum prodigalitatis instrumentum appellat,
Wesemb. *in parat. ff. de aleat. n. 1.* & lucrum ex ea factū horren-
dum & detestabile esse vult Luc. de Penna. *ad l. saluberrima. C.*
de lictor. & itim. c. 1. n. 2. Nam ꝑ latronibus & mortuorum
8. spoliatoribus comparat aleatores, qui turpis lucri gratia ma-
ximo cum periculo negotiantes opprobria sustineant, & ami-
cis, quibus potius dandum aliquid, ut vultures ungvis idem
9. eripiant. Imò ꝑ canibus aleatores comparantur rabiosis.
Nam quotquot in suum pertrahunt sodalitiū, eos in discri-
men adducunt conscientiæ, existimationis & fortunarum.
10. Aut Horol. Princ. *lib. 2. n. 438.* Apud Mahumetistas ꝑ luso-
res pro pecuniâ quocunq; genere ludi ignominia affici, dein-
ceps etiam graviore supplicio ex Cuspiniano *lib. de inst. Turc.*
notat Petr. Greg. Tholos. *in synt. jur. univ. lib. 39. c. 3. n. 15.* An-
11. ton. Florent. ꝑ allegatus à Petr. Greg. *de l. n. 10.* dicit ex ludo
tot nasci crimina, quot sint pūcta in taxillis. Huic adsentitur ꝑ
Hostiens. *in summ. tit. de excess. prel. §. clericus.* sedecim vitia &
crimina ex aleæ lusu promanantia aliquot versiculis notant.
12. Et ꝑ Ovid. *lib. 3. de arte* hæc recenset.

Ira subit deforme malum, lucrisq; cupido,
Jurgiaq; & rixæ, sollicitusq; dolor.
Crimina dicuntur, resonat clamoribus æther,
Invocat iratos & sibi quisq; deos.
Nulla fides tabulis, quæ non per vota petuntur,
Et lacrymis vidi sæpè madere genas.

Hinc

Hinc † Imperator noster Justinianus odio aleatorum in- 14.
 census, publica lege edixit, ut nulli liceat in publicis vel priva-
 tis domibus vel locis ludere, neq; in genere neq; in specie *l. f. C. b. t.*
 Et hoc ideo † quod multos ludendo proprias substan-
 tias perdere cerneret, consequenter verò blasphemias in Deum
 evomi, fraudes, pugnas, lites, ex hac inordinatione oriri
 imò cædes ipsas subsequi. Boni ergò Imperatoris fuisse corn-
 modis subditorum prospicere. His quoq; † rationibus mo- 16.
 tus Sereniss. Elector Saxoniz lusus moderamen adhiberi volu-
 it. *Ordin. Polit. tit. 12. vom Spiel.* Ebenen maßen ist auch nicht
 unbekand/ wie mancher durch vielfeltiges spielen/und doppeln in
 abfal seiner Nahrung/ kommen &c. & ibi: Bretspiel/ Karten/
 und dergleichen sollen keinem/sonder achtzehn Jahr ist/verstat-
 tet werden &c. Juseriam † Canon. aleatorem damnat, quem, 17.
 licet consuetudine tantæ præsumptionis excessum palliare ten-
 tet, frivolam hanc decernens excusationem, ad sacros ordines
 promoveri vel admitti vetat, cum personis vilibus & indignis
 portæ dignitatis patere non debeant. *c. inter dilectos. u. X. de ex-
 cess. pralat.* Hanc † tamen prohibitionem non eò extendi vo- 18.
 lumus, ut ab omni promiscuè fortunæ ludo abstinendum esse
 jubeat, judicem enim fortunam & sortem adhiberi videmus in
l. f. pr. C. commun. de legat. §. optionis. 23. Inst. de legat. sed si cau-
 telas quasdam adjecerimus, ratio; quæ ludos alias vetuit, opti-
 mo jure cessabit. Et † ludentes quidem liberam rerum ad- 19.
 ministrationem habeant, ita ut res dubio sortis eventu expo-
 nendas alienare valeant, cum alioquin acquisitio ipso jure
 nulla sit futura. *Æqualis † etiam sint statuta.* Non enim ele- 20.
 ricus cum laico ludere poterit. *Luc. de Penna. ad l. un. C. de ex-
 pens. lud. n. 6.* Præterea non assiduus ludus aut frequens, sed 21.
 moderatus erit, ac tempestivus, post expleta scilicet ordinariæ
 vocationis munia, ita ut animi cum primis gratia instituatur.
 Ludere enim cōvenit sapienti tribus in causis, ait Cardan. *lib. 2.
 de sapient.* aut in magni periculi timore, vel maxima tristitia,
 aut societatis minimè perditæ causa, vel cum ad munia tanto
 promptiores exurgimus, ut non jacturam temporis, sed lucrum
 fecisse videamur, si ad magnitudinem aut multitudinem ne-
 gotio.

21. gotiorum mentem adhibuerimus. Manifestum est † igitur, quod nec diu, nec frequenter, nec cum cura ludus vel relaxatio animi facienda sit. Et Balduin. *lib. 4. de cas. conscient. cap. 4. cas. 10.* ex Augustino interdum animum à seriis rebus revocandum
23. refert. Nam sicut in cibos corpus refocillantes sumus facere vel natura duce jubemur: sic cum & lusiis animus quoque & corpus vegetetur, non est, cur & in illis non liceat aliquid expendere, quod majori necessitati non subtrahas. Dom. Soto.
24. *lib. 4. de J. & J. quest. 5. art. 2.* Nec † lucris spes quemquam alliciat, quæ perjuriam, rixas, blasphemias modò conciet, si voris fautrix adesse fortuna desierit. Molin. *d. l. disp. 511. n. 1* Aliàs † nec media cupidum animum nox avocabit, nec diei suscipiendus labor. Sæpius & festos ludendo soles profanabis, ac dum bona tua augere intendis, non solum propria, sed etiam uxoris & quæ liberorum sunt, maximo cum generis, familiæ aliorumque negotiorum dispendio dissipando perdes. Fraudem
26. fraude † compensare versutè meditaberis, quam tamen à ludo benè ordinato abesse volumus. Liberè † convenerint ludentes necesse est; quoties cupiditate lueri involuntarium quis ad ludendum trahit, protinus vitiari ludum Dd. communiter statuunt, modò hæc attractio levis non sit, sed tanta, quàm homo ingenuus vix possit perpeti, nempe si convitiis, injuriis, opprobriis adeò provocetur ut nisi ludat, pudore suffundatur, & habeatur tanquam inurbanus & ignobilis, sicque contradicere aliter non audeat. Atque ita † observata consuetudine & natura lusus exercere eum posse concludimus cum Henr. Zæ.
29. *lio. in comm. ff. b. t. n. 1.* Magnif. Dn. Carpz. *d. l. n. 13. & 35.* Balduin. *d. lib. 4. cap. 4. cas. 10. & Andr. Rauchb. quest. 25. n. 95* Imò † si ludus debito modo instituatur, duarum virtutum Justitiæ & Eutrapeliæ opus esse scribit Molin. *all. loco. disp. 510. in fin.* quem sequitur Paul. Layman. *lib. 3. Theol. Moral. tract. 4. c. 21. n. 1.* His † attentis, non obstantibus dissentientium rationibus, naturali jure per ludum transferri dominium posse asserere nobis licet.
31. bit. Cum † enim cuilibet libera rei suæ alienatio sit concessa, nulla dominiorum translatio germanior erit naturæ, quàm quæ libera domini voluntate fit. In ludo autem libera domini

nil voluntate transferri dominium non est quod dubitemus.
 Siquidem uterq; quasi paciscitur, ut de pecunia ludo exposita
 eventus rei iudicium ferat, tantiq; æstinetur periculum unius,
 quanti alterius, Cui verò alea ceciderit, lucrum ferat. Quod 32
 nullam † continet iniustitiam, conventio namq; de eo ex u-
 traq; parte est æqualis, de qua supra diximus. Et † o. 33.
 primè lucrari quis poterit, si oblectationis gratia præmium sit
 propositum, quod cum victoria conjunctum dulce pugnati es-
 se solet, langvente contra animo, si nihil inde speretur: expe-
 rientia testis esto. *Molin. d. disp. 510. n. 3.* At † hanc lucri cupi- 34
 ditatem avaritiam inferre facile dixeris, hac autem accedente
 ludū reddi vitiosum. Negamus † primo lucri cupiditate pro- 35
 tinus vitare ludum, dum modò fraus & dolus absit, nec iusti-
 tiæ jura aliqui violentur. † Deinde, etiam cupiditatem, 36
 quam hic intendimus moderatam, parere avaritiam. Adhæc † 37
 facimus cum Dom. Soto. *d. l. avaritiam duplicem, alteram, quæ*
iustitiæ opponitur, videlicet quando quis contra jus fasq; ap-
petit alienum: alteram, quæ opponitur liberalitati, diciturq;
illiberalitas, quæ tamen nihil contra jus vult recipere. Et
prior efficit ludum vitiosum, non item posterior. vid. de hac
questione latè disputantem Dom. Soto. allegat. locq.

Membr. III.

ALEA QUIBUSDAM SPECIALITER PROHIBITA.

Diximus † thesi præcedenti aleam & prohibitam & certis 1.
 etiam cautelis supervenientibus concessam esse. Jam vi-
 deamus, quibus prohibitio illa facta sit. Et † generaliter po- 2.
 nimus hanc regulam: Omnibus convenire ludum aleæ natu-
 raliter, si proprii quid possideant, ejusq; administratio legiti-
 ma eis competat. Atq; sic excludimus filiosfam. & Religio-
 sos. In aliis, ut ut & proprietatem & administrationem habe-
 ant, alienationis tamen species statûs interdum honestati ad-
 versatur, ut in clericis & viris literatis. Aliqui verò propter
 communionem ac quasi societatem bonorum ludere impedi-
 untur, ut maritus absque consensu uxoris, & uxor absq; con-
 sensu mariti: De singulis seorsim. Cum † ludus sit quæ- 3.
 dam alienatio, quæ non nisi à domino proprietatis fieri potest,

merito filium fam. qui à patre suo alitur, ac nihil penè proprii habere intelligitur, ludus repellet. Quod si verò consensu patris luserit, à quo etiam aliquam pecuniam accepit, rectè eam in ludum infumere posse, nullum erit dubium. Layman.

4. *d. l. c. 21. nu. 3.* De Religioso † quæstio est, an is aleam exercere possit? Et dicimus cum Layman. *d. l. n. 2.* Religiosos adhuc magis alearum ludum dedecere, quàm seculares clericos. Hinc † monachum, qui jam in monasterio degit, si contigerit, ut aleam luserit, triennali carcere puniendum tradit Petr. Gregor. *de Re. publ. lib. 23. c. 21. n. 16. per c. inter dilectos. X. de excess. pralat.* Quid

6. verò † de cæteris clericis? de iis idem statuendum. Ab alea enim tam clericos in sacerdotio & in sacris, quàm eos qui tantum in sacris, vel eos etiam qui nec in sacerdotio, nec in sacris arceri invenimus *can. 1. d. 35. a. u. b. interdicimus. C. de Episc. & Cler. Nov. 123. c. 10.* imò ne intersint quidem ejusmodi ludis ut spectatores, *c. clerici. X. de vit. & honest. cler. l. 34. §. 1. C. de Episc. aud.* In tantum etiam aleam eis prohibitam esse C. statuunt, ut etiam consuetudo non valeat in contrarium, licet ludum cujusdam voluptatis respectu exerceant. Hinc † publicum aleatorem à beneficio vel officio remouent *d. c. 11. de excess. pralat. c. 6. d. 46.*

9. ob rationes thesi præced. allatas. Gravissimum † enim est crimen blasphemiam, præsertim in Religioso, scribit Alciat.

10. *lib. 6. respons. conf. 3. n. 4.* Minus † etiam decet clericorum gravitatem hic ludus, & maximè à divino munere eos avocat. De positionem † tamen præcedat admonitio, ut se corrigat, antequam puniatur, quæ requiritur in beneficio obtento, non in obtinendo. Multa namq; impediunt promovendum, quæ non deiciunt promotum. *gl. in d. c. 15. de vit. & bon. cler. in verb. ad aleas.* Et quid lusorem clericum admonere expedit, qui ipso facto à promotione repellitur, utpote cui ad beneficium obtinendum portæ honoris ne pateant. Jure † Novell. triennalis in monasterium relegatio constituta, sicq; delicto satis expiato, in pristinum statum restitui possunt *Nov. Leon. 87.* si autem in medio tempore ostenderit delinquēs dignam sui vitii poenitentiam, sacerdoti sub quo constitutus est, minuere tempus licet, & hunc rursus proprio reddere ministerio. *Nov. 123. c. 10.*

At

At si post restitutionem rursus fritillo insiluat, ex sacro sancto
 Ecclesiastico statu, tanquam piacularis, penitus exturbandus,
 ab eoq; profligandus est *d. Nov. Leon. 87.* Sed † & hūc ludum 13.
 non planē denegam⁹ clericis, si moderate in eo usi fuerint,
 præsertim hoc tempore, quo antiquorum canonum rigori
 consuetudine derogatum testatur Zoëf *in comm. ff. b. t. nu. 4.* &
 criminis mortalis dammandi non erunt, nisi publicè ac assidue
 cum offendiculo populi luserint. *arg. c. u. de excessu præl. gl. in c. 1.* 14.
d. 35. Permittendus † enim ludus, si ab officio, studiis majo-
 ribus ac gravioribus eos non impediat, modus servetur, ac per-
 actō demum munere instituatur, iusto etiam tempore ad illud
 ipsum, pensumq; se revocent. Luc. de Penn. *ad l. un. C. de expens.*
lud. n. 6. Nec † ab honestatis actionibus alienum quicquam 15.
 interveniat, desit libido luxuriandi, desint rixæ, injuriæ, blas-
 phemiæ, ac alia mala, à nobis superius recensita. Zoëf. *d. l.* Pa- 16.
 ratam † mensam ludere volentibus ne habeant, nec ad lulum
 provocent. Petr. Greg. Tholos. *in syntag. jur. un. lib. 39. c. 3. nu. 14.*
 Modica † etiam quantitate ex bonis patrimonialibus, aut et 17.
 iam beneficiorum redditibus ludant, quæ ad unum solidum,
 tam clericis, quam etiam laicis definita videtur *l. f. C. b. t.* Præ- 18.
 terea † ludos in honestos, his, qui legitima peragunt in Acade-
 miis studia, tanquam indignos, & eorum statui minus conve-
 nientes Justinianus abrogat *§. illud verò 9. in proæm. ff. horum*
effectus injuriam esse asserens, imò magis serviles esse, quàm
quod ingenuos quibus è meliore luto Titan fecit præcordia,
deceat. Ac † sanè facultates & bona dominio fortunæ subji- 19.
 cere, maculæ atq; dedecori fuit viris cum primis literatis, ut potè
 quibus ex honestis colloquiis amicorum & eruditorū certior
 & honestior recreatio manare potest. Magnif. Dn. Carpz. *part.*
4. prax. crim. quest. 134. n. 7. De † maritis expedita res est, quod 20.
 pro lubitu habita ratione statūs seu conditionis & divitiarum
 ludere possint, nisi scilicet ea prodigantur, quæ alendæ familiæ ne-
 cessaria sunt. Dom. Soto. *lib. 4. de j. 5. quest. 5. art. 2.* Si verò † 21.
 maritus consentiente uxore plus iusto ludendo effuderit bona
 societati illorum communia, an uxori tenebitur ad restitutio-
 nem? non puto. Quippe † ipse maritus tanquam admini- 22.
 strator

strator bonorum societatis de communi consensu contractum
 inuisse apparet: modò tamen abstinerint à rerum immobili-
 um alienatione. Molin. de J. & J. tom. 2. disput. 520. nu. 6. E con-
 23. trario † & uxor mariti consensu sive expresse sive tacito lude-
 re poterit, i. e. dummodò certum sit, non contradixisse eum, a-
 deoq; eo invito hoc non esse factum. arg. l. 1. §. scientiam 3. ff. de
 tribus. ad l. 1. §. magistrum. 5. vers. ceterum. ff. de exercit. ad l. 1.
 24. cuiusq; 5. §. idem Labeo. 9. ff. de instit. ad l. 1. Deinde † etiam,
 cum maritus uxori ob dotem & societatem bonorum initam,
 honestam & congruam debeat alimentorum subministratio-
 nem ea verò eos etiam sumtus requirat, quos ejusdem condi-
 tionis & status uxoribus oblectationibus honestis impendere
 conveniens est, invito etiam nonnunquam marito ludu ex-
 25. cere poterit, modò peculiares aliqua causa non sint, quæ ma-
 rito inhibitionem faciendam persuadere valeant. Itaque †
 hos limites egressa si luserit, perditæ rei dominum ex contractu
 invalido non transferet, sed restituenda erit marito, pro ut ipsa
 quoq; restituere tenetur, quod extra eos terminos fuerit lu-
 crata. Molin. d. l. n. 3.

Membr. III.

LUDI PERMISSI.

1. **D**ividimus † ludos in artis, fortunæ & mistos. Ludi artis
 sunt, qui sola arte, ingenio, vel viribus peraguntur, ita ut
 abesse fortuna jubeatur. Fortunæ sunt, quos dominatrix sibi
 subjecit ea, adeoq; penitus à se regi vult. Misti verò sunt, in qui-
 bus adhuc imperium aliquod sibi vindicat fortuna, sed non in-
 totum, cum in simul ingenio, exercitatione atq; artificio adju-
 2. vetur, qualiter in ludo aleæ. Et † prioris generis ludos quin-
 que refert Imperator Justinian, in l. 1. §. l. f. C. b. e. (1) Monobo-
 lon. h. e. (ut explicant Dd.) singularem saltum sine conto.
 Quem ludum legit Petr. Greg. in syn. jur. univ. lib. 39. c. 4. nu. 3. &
 seqq. *κωρυμβολων* vel juxta alios *κωρυμβολων* explicans lu-
 dum sacculi scortacei inflati seu folliis, vel pilæ inflatæ. (2) Con-
 3. tomonobolon † i. e. saltum conto suffultum. Quem itidem
 Petr. Gregor. cit. loco. secundum veterem Codicem legit com-
 madianlion, quod ludi genus vocat cursum incisum, quando
 cursu

cursu reciproco certatur. (3) Quintanum † contacem sine 4.
 fibula, ab inventore Quinto sic dictum Gothofr. *ad l. 1. C. b. t.*
 h. e. ludere hasta sine spiculo, ubi Petr. Gregor. veterem lectio-
 nem sequitur legens basiliendam, quando scilicet sorte deligi-
 tur ex pluribus, qui imperet, alii autem qui obsequantur. Et † 5.
 hoc genus lusus apud Pontificios circa festum Epiphaniarum
 hodie etiam celebrari solere refert. Andr. Rauchb. *quæst. jur. Ci-
 vil. & Saxon. 25. n. 4.* Idem, hunc ludum à Joh. Aquila, *de
 omn. lud. gen.* aliter explicari, esse scilicet, in quo equite cur-
 rente res posita in signum lancea elevatur. (4) Perichiten † 6.
 i. e. exerceri lucta *d. l. 1. C. b. t.* Qualis verò hic intelligatur lu-
 dus, cum non satis constet inter Interpp. & nos cum Alciato
lib. 1. pratermiss. n. 50. & Petr. Gregor. cit. loco, n. 7. ignorare eum
 malumus, quam incerti hæsitare, utpote qui ea nomina se us-
 quam ahibi legisse negant, incognitaq; sibi ingenuè profiten-
 tur. (5) deniq; † hippicen i. e. exerceri equorum cursu seu 7.
 hippodromo. Ubi iterum non convenit satis inter Interpp.
 dubium dubio explicantes, teste Alciato *d. loco.* qui cum nihil
 certi habeat, de his ludis per conjecturam se retulisse scribit.
vid. tamen Gothofr. ad l. 1. C. b. t. His † quinq; ludis ab Im- 8.
 perat. traditis, alios similes, qui virtutis & ingenii excitandi vel
 acuendi causa suscipiuntur adjicit Rauchb. *præalleg. loco.*
 Imprimis † verò qui vel hodiè dum in aulis Principum nobi- 9.
 lium exercendorum gratia instituuntur, ut hastiludia seu tor-
 neamenta, & his similia, quibus hastam vibrandam instruun-
 tur, & vel ad annuli immissionem, vel ad affabrè sculpti hominis
 formam hastas inferunt, Petr. Gregor. *in S. j. n. lib. 48 c. 16. n. 25.*
 Jure † tamen Canon. non minus ac ars sagittariorum & duel- 10.
 la, torneamenta prohibita sunt, adeò etiam ut si quis in iis sit
 occisus, non solum occidens pœna homicidii voluntarii pun-
 niatur, sed etiam occisus, ut & quivis aliq; in loco torneamenti
 destinato moriens ecclesiastica carere debeat sepultura *c. 1. X. de
 torneam.* nisi fortuito casu obierit, cum non animo ludendi, sed
 percipiendi credita venisset *c. 2. X. eod.* Quam † pœnam cru- 11.
 delitatem potius quàm humanitatem sapere probat *Extravag.
 Joh. XXI. c. un. eod.* excommunicationem revocans, illosq; qui
 hujus

12. hujus occasione sententias incurrerant, absolvens. Et t̄ hos ludos cum virtutis i. e. fortitudinis *Nov. 69. pr. & ibi Gothofr. causa instituuntur, merito licitos dicemus. l. 2. & seq. ff. b. i. l. i. & l. f. C. eod. l. qua actiones. §. si quis. 4. ad l. Aquil. l. ab hletas. 4. de hi qui not. infam. l. i. §. 6. vers. deniq. eos. ff. de postul. Pollicen. Debu-
nung. d. art. 12. vers. Nu stellen wir swar. &c.* Quamvis t̄ autem virtutis causa suscipiantur; ditioribus tamen ad singulas com-
missiones seu ad singulos congressus aut vices ultra unum soli-
dum ludere non permittitur, ceteris autem longè minori pe-
cunia. d. l. i. & l. f. C. b. e. Quod t̄ si plus lusum fuerit, æq; illi.
14. citi hi reddentur, superveniente fraude, dolo & circumventio-
ne. d. l. i. in verb. absq. dolo & circumventionem. d. l. f. in verb.
15. quibus sine dolo & callidis machinationibus. Nec t̄ etiam quæ-
stus & lucri causa instituuntur. l. i. vers. qui artis ludicæ. l. 2. §. f.
ff. de his qui not. inf. d. l. i. §. 6. de postul. quæ perinde ut in alea-
vitium inferent. Huc t̄ etiam refert *Rauchb. d. l. ingeniosum*
16. *illum & quasi castrensem ludum Scachorum, quem descripsit Thom. Demster. in paralipom. ad l. 5. c. 1. Antiq. Rom. Job. Rosini.*
eundem esse putans, qui nomine latrunculorum Priscis in usu
fuit, cum etiam num hodiè latrones illic colore dispares sede-
cim, totidemq; concolores, latronum, militum, regum nomi-
na habeant. Quod t̄ si esset, diversos hi duo ludi non habe-
17. rent inventores, ac una eademq; occasio inveniendi fuisset,
quam tamen variare hinc inde deprehendimus. Alleg. enim
Demsterus lusûs latrunculorum nō Pyrrhum, nec Chilonem,
neq; Attalum, sed Palamedem Nauplii filium autorem, quem
in obsidione Trojana, ut milites in officio contineret, illud lu-
dicæ dimicationis genus excogitasse scribit. Petr. Gregor. verò
sæpius citatus *lib. 39. c. 4. nu. 8.* ludum Schaccorum à viro quo-
dam sapiente nomine Xerxe inventum, cum Polyd. Virgil. *lib.*
2. *de invent. rer. c. 13.* stauit, hac occasione, cum non auderet a-
pertè monere officii sui Tyranum quendam metu sævitæ, taci-
tè hoc ipsum tentasse, ostendens majestatem sine viribus, ho-
minumq; adminiculis nec valere, nec tutam fore, & regem nisi
18. invigilaret, à suisq; defenderetur, facile oppressum iri. Hæc t̄
si vera, dicendum videtur, calculos in ludo scacchico relinquen-
dos

dos esse Palamedi, modum verò & rationem ludendi in hoc lu-
 do tribuendam Xerxi. Cum t̄ verisimile sit eosdem calculos
 alio modo in illo, alio atq; alio in hoc posse ludo adhiberi. Sed
 t̄ obijcies hic cum Petr. Greg. *d.l.c. 4. n. 10.* & Petr. Heig. *part. 2.*
quæst. 10. n. 51. quem adducit Magnif. Dn. Carpz. *part. 3. prax.*
crim. q. 134. malè nos referre ludum scacchorum inter ludos
 concessos, eo quod in hoc ludo plus temporis majori animi
 anxietate ponatur, isq; adeò difficilis sit, ut si quis eum exactè
 velit addiscere, multum temporis infumat oportet, & tanta di-
 ligentia utatur, quanta opus est in perdiscenda nobili aliqua
 arte, aut re magni momenti. Hæc prælaudatus Dn. Carpz.
 Inprimis t̄ verò hic ludus vituperatur in doctoribus & scho-
 laribus, quia inebriantur in eo & tempus perdunt, quo nihil est
 carius, ut notat ex Lancelli. *de off. prat. in caus. crim. § in cap. de*
lufor. nu. 19. Andr. Rauchb. *d.l. n. 68.* Verum t̄ expedita res erit
 si ludum scacchorum suis limitibus includamus, ut non aliter
 concedatur, quàm si moderatè, habita ratione temporis atque
 animi levandi causa instruiatur, qui seriis sæpius defatigatus
 ludicris refocilletur. Non t̄ enim puto quenquam reperiri,
 qui Ixionis rotæ perpetuò se alligari velit, aut assiduè ita agi-
 curis & occupationibus, ut instar Promethei aquilam jecur &
 corrodentem gerere videatur. Et t̄ ita.

Maximus Interpres legum luisse lapillis
 Scævola narratur, curasq; fugasse fritillo.

Fertur & Socrates inter pueros arundine lōga equitasse, Achil-
 les post prælia citharam tractasse. Concludimus, t̄ ita remit-
 tenda esse gravis opera, non ut arguamur, potiùs deposuisse,
 quàm relevasse onus. Addimns t̄ h. loco. quoddam genus lu-
 di, fortunæ olla appellari solitum, *etn glūd et opff*/quæ schedu-
 las aliquas minutas, quibus fortunæ, partim vilia, partim quæ
 majoris pretii, donâ inscripta, vel planè etiam inanes conti-
 net. Tum certa pecuniæ summa data, aliquot pro cuiusvis
 quantitate eximendi lusori conceditur copia, & si felici dextra
 lusorit, accipit quod reperit, sæpius etiam si quis habet num-
 mos veniens, exhibit inanis. Et t̄ hunc ludum aliquibus in lo-
 cis usitatum concedi posse persuasum nobis erit, si dolum &
 frau-

- fraudem removerimus, & rerum fortunæ incertitudini expo-
 28. sitarum justam taxationem præceperimus. Insuper † Jctum,
 quod in convivio vescendi causa ponitur in eam rem familiæ
 29. ludere permittit. *l. f. princ. ff. b. t. S.ichard. ad rubr. C. b. t.* Quam †
l. fin. ita intellectam vult Magnif. ac Amplif. Dn. D. UNGERPAUR,
C. c. c. Patronus ac Præceptor meus æviternum deveneran-
 dus in not. ad Wesenb. b. t. ut sensus verborum initialium nō sit,
 quod alter alterum plus comedendo vincere debeat, eo enim
 modo dicit homines invitari ad ingluviem: Sed quod pecunia
 posita à succumbente, possit converti in convivium recreatio-
 30. nis causa *vid. gl. h. c. verb. permittitur.* Quod † adeò exten-
 dit *gl. in c. inter dilectos de excess. pral.* ut & clericis convi-
 31. caula ludere concedat. Alii † verò contrarium tenent per
can. non oportet. 10. dist. 44. Sed probanda erit sententia glossæ,
 si scilicet convivia ex intentione impendendæ charitatis cele-
 32. brentur *c. convivia 6. dist. 44.* Non † incommodè sponsio-
 nes huc reponimus, easq; licitè iniri posse adserimus per *l. 2. Ti-
 tio. 108. l. si quis ita stipulatus fuerit. 129. de V. O. l. si gratuitam. 17.
 § ult. ff. de prescript. verb. l. cum ad presens 37. ff. de reb. credit. Al-
 ciat. ad d. l. 37. n. 50.* Ipsa enim † conditio tametsi nullam ali-
 33. am habeat stipulatio causam, est causa sufficiens. *Coras. lib. 7.
 miscel. c. 7. nu. 1. 23.* modò ex utraq; parte æqualitas reperiatur,
 hoc est, uterq; sponsor de re in sponsonem deducta, dubitent,
 34. & æqualiter periculo amissionis sese dederint. Nam † si u-
 nius scientia aut ignorantia simulatio deprehendatur, quā ad
 spondendum alterum allegerit, invalida dicenda erit sponso,
 ob partium inæqualitatem, quæ contractum reddit inutilem,
 35. Henr. Zoef. in comm. ff. b. t. n. 10. Quod † si verò alter inæqua-
 litatem perspectam habeat, nihilominus verò in sponsonem
 factam pertinaciter expressè vel tacitè consentiat, tum volen-
 ti injuria non fiet, & pertinaciatq; incredulo damnum impu-
 tandum erit, quod sibi sua sponte illatum voluit. *c. damnum. 86.
 de R. J. in 6. Zoef. d. l.* At † inquires, sponsones aliter non li-
 36. citas esse, quā ubi pro virtute certamen est *l. 3. ff. b. t.* Sed †
 37. Jctum omnes indistinctè sponsones, quæ corporali certami-
 ne secluso sunt sub futuro eventu fortunæ, ibi improbare o-
 stendi

stendi non poterit, illas tantum ibi prohibet, quas ad ostentationem viriū, odio, æmulatione, ac libidinis causa temerè quis facit, atq; ita spondere in tali certamine non licere, nisi sit virtutis causa. Did. Covarruv. *tom. 1. part. 2. relect. c. peccatum. de R. J. in 6. §. 4. nu. 2.*

Membr. V.

CONSEQUENS LUDI PROHIBITI.

Cum † superius ostensum sit aleæ ludum vetitum, meritò
ex hac prohibitione hoc efficietur, ut quicquid perditum^{1.}
ab uno ab altero acquisitum restitutioni obnoxium reddatur.
Quod † tamen restituendi vinculum non à propria
ludi natura, sed à jure Civili dependere indubitati juris erit.^{2.}
Si † enim ludentes statūs æqualis, liberam suarum rerum ha-
beant administrationem, quas in conventionem ludi deducit,^{3.}
fraus absit, aliaq; requisita à nobis superius tradita observen-
tur, ex tali ludo licito lucrum perceptum in animæ & consci-
entiz judicio non est restituendum, cum conventionelibera
sit acquisitum, ex qua contractus legem accipiunt *l. 1. §. si conve-
nit. 6 ff. de pos. vel contr.* Covarr. *tom. 1. part. 2. relect. c. peccatum.
de R. J. in 6. §. 4. n. 1.* Acceptio † item ex ludo per se iniqua^{4.}
non est, sed variis circumstantiis accedentibus vitiatur. Quam
opinionem communi Dd. suffragio in *c. pen. X. de vit. & honest.
cler.* comprobata testatur Did. Covarruv. *d. loco.* Dom. Soto.
lib. 4. de J. & J. quæst. 5. art. 2. Manet † igitur, jus civile resti-
tutionem amitti inducere, quod aperte videtur colligi posse.^{5.}
*ex l. fin. in verb. nulla sequatur condemnatio, sed solutū reddatur &
competentibus actionibus repetatur. C. h. t.* Sed † quando resti-
tutio facienda est, statimne ac extrajudicium, an verò expe-^{6.}
ctanda demum condemnatoria judicis sententia? Quod †
posterius verum esse hinc Dd. concludunt, quod restitutio tan-^{7.}
tum in pœnam sit statuta, concedendo ei actionem ad lucrum,
in judicio repetendum, qui illud amisit. Cum † verò pœna
ante latam sententiam nulla obtineat, consequenter lucrum,^{8.}
restitutioni obnoxium prius non erit, quàm in judicio judicis
superveniat ad restitutionem condemnatio. Soto. *d. l. 2. c. l. b. t.
n. 6.* Molin. *tom. 2. de J. & J. tract. 2. disput. 513. & 514. n. 2.* Joh.
Gu.

9. Gutierrez. *de juram. confirm. part. 1. c. 53.* Quod † si quidam promissa tantum non apposita pecunia ludant, promissor ad solutionem ejusdem non tenebitur, eo quod leges pecuniam perditam & victori acquisite in pœnam auferant ei, atq; jus repetendi luccumbenti concedant *d. l. f. ibi: nulla sequatur condemnatio C. b. t. ubi Imperatoris mens est, perdentem necessitate solvendi absolvere, eiq; solutione jam facta repetitionis jus impertiri.* Igitur † qui solutam jam pecuniam repetere legum decreto potest, poterit eam nondum solutam retinere, quia frustra petere: quis, quod statim redditurus est, *d. dolo. 8 ff. de dol. mal. & met. except. l. 2. §. 5. ff. eod. l. in condemnatione. 173. §. f. de R. J. c. dolo facit. 59. de R. J. in 6.* Deinde † confirmat etiam hanc sententiam regula juris, quod cui actio conceditur ad repetendum id quod dederit, multo magis exceptio, ut id non solvat exigenti, concedatur. *l. invitus. 173. §. 1. de R. J. l. 1. §. 4. in f. ff. de superfic. c. qui ad agendum. 71. de R. J. in 6.* Atqui † promittens ludi causa actionem habet ad repetendum quod perdidit. Potiori E. jure habebit exceptionem, ad rem retinendam quâ nondum solvit. Minimè † verò exceptioni huic repetendi renunciare poterit. Hæc enim non tantum in favorem illius, sed etiam communis boni causâ data est. Quid † si se soluturum juraverit, poteritne adhuc uti exceptione repetendi? non poterit, sed ratione juramenti promissis standum erit.
14. Dispensationem † tamen petet, si ex ea solutione magnam bonorum facturus sit jacturam. Soto. *d. loco.* Quod † si etiam in præjudicium tertii hoc juramentum vergat, veluti uxoris, cujus dos vel arrha ea solutione consumitur, obligatorium tum non erit. Et † satis constat, ludentes requiri liberos rerum suarum administratores, si lucrum in animæ & conscientia foro lucrantes retinere velint. Nam si quis cum filio f. servo, vel monacho, vel cum alia persona quæ alienare nō potest ludens lucretur, quod patris, domini, vel monasterii sit, si ignoret hos sui juris non esse, ad restitutionem tantum compelletur; non enim ludendum est cum iis, qui nihil proprii habent.
17. Sichard. *ad rubr. C. b. t.* Si verò † sciverit cujus conditionis sint, furti quoq; cum eo agi poterit. In dubio † maximè sci-

re præsumitur. Ejus enim conditionis ignarus esse non debet
 cum quo contrahit. *l. qui cum. 19. ff. de R. J. l. servus cujusdam. 36.*
ff. de condi. indeb. Alciat. reg. 3. præsumt. 29. n. 6. Sed † cui re-19.
 stitutio facienda? Restitutio non ipsi, qui perdidit, fieri de-
 bet, sed patri, si est filiusfam. vel tutori aut curatori, si est sub tu-
 tela vel cura: vel Ecclesiæ aut monasterio si est Religiosus: vel
 deniq; domino si est servus. † Aliàs si lutores sui sint juris, & 20.
 assidui, qui perpetuò ludendi causa convenire solent, pecuni-
 am in pœnam pauperibus distribui debere censet. Petr. Gregor.
 Tholos. d. ub. 39. c. 3. nisi † tamen is, qui lucratur, fraude in lu- 22.
 do fuerit versatus, tunc enim ut rapina & furtem domino a-
 mittenti debent amissa restitui *can. 15. c. 14. q. 5.* De † filiofam. 23.
 hoc prænotamus, cum is triplicia habeat bona, castrensia vel
 quasi castrensia, adventitia, & profectitia, jure ex bonis ca-
 strensibus vel quasi castrensibus ludet, utpote in quib; pro pa-
 trefam. habetur, modò is annos pubertatis sit egressus. De †
 bonis adventitiis quorum dispositionem & administrationem
 habet, idem dicendum. ut & de bonis profectitiis, quæ à patre
 ad oblectationem & ludum ei sunt concessa. Si verò † fili- 24.
 usfam. ea quæ patris sunt luserit, parens amissæ pecuniæ repe-
 titionem habebit. *l. fin. §. i. ibiq; Bart. ff. b. t.* Contraria † ratio- 25.
 ne filii, si jam in vivis, in ludo prohibito à patre amissa ad legiti-
 mam usq; post verò nati in solidum revocare poterunt, bene-
 ficio. *l. si unquam. §. C. de revoc. donat.* præsertim si bona sint
 immobilia. Petr. Gregor. in *sj. u. lib. 44. c. 5. n. 16.* Andr. Rauchb.
quæst. jur. Civ. & Sax. 25. nu. 46. Quod † si servus in ludo vice- 26.
 rit, dabitur in dominum de peculio actio non noxalis, quia ex
 negotio gesto agitur. *d. l. ff. b. t.* Merito † fraudem quoque 27.
 in ludo exclusimus. Ea enim obrepente, lucrum restitutioni
 subjacebit, cum fraus & dolus nemini patrocinari debeant.
 Qualis † non committitur cum quis cautelis ludi legibus con- 28.
 cessis utatur, ut id faciat, quod natura ludi permittit. Quibus 29.
 † legibus observatis iudicio & arbitrio peritorum fraus à judi-
 cari poterit, quo facto acquirentium restitutio necessaria est.
 Legibus † autem, quæ tacito ludentium consensu approbatæ 30.
 sunt, non violatis, utcumq; alter alterum dolo & cautelis cir-
 cum-

- cum venerit, hoc modo acceptum restituendi onere non succumbet, dolus enim bonus est. *l. 1. ff. de dolo*. Molin. *disp. 517. n. 1.*
31. vel † fraus etiam rectè probabitur per barros & lufores, petiti-
am artis habentes, & sic per testes vilis conditionis. Mascard,
de probat. vol. 2. concl. 998. nu. 7. secutus haud dubiè Salicetum,
in l. ea quidem. C. de accus. Quando verò & quoties fraus in lu-
do committatur, vide apud eundem Molin. *d. disput. 517. nu. 2.*
32. Cum † solus ludere quis non possit, ignoratur enim quis vi-
ctor sit & quis victus, Bart. *in l. licet. §. si plures. ff. de procur.* solent
quidam cogere ad lufum vel ab initio, vel ex post facto, dum
33. invitum à ludo discedere volentem retinent. *l. 2. pr. ff. h. t.* Et †
hos ad restituendum obligatos esse apparet, quia lucrum ab in-
vito percipi nequit. Ludentes enim proprio motu & instinctu
34. convenisse necesse est. Prætor † etiam contra tales attracta-
tores ita pronunciat: In eum qui aleæ ludendæ causâ vim in-
tulit, aut in latumias, vel in vincula publica ducatur. *l. 1. §. ff.*
35. *h. t.* Obiter † voculam latumias variè legi notamus, modò
latomias, modò etiam lautumias. Magnif. & Consultiff. Dn.
D. UNGERPAUER & c. & c. *in not. ad Wesenb. tit. ex quibus. caus.*
major. §. c. nu. 4. refert ex Cotta vocem latomias denotare lo-
cum in quo lapides cædebantur. Budæum verò *in annot. prior.*
ad Pand. in l. 9. d. t. legere latumias, in quibus plerumq; carcer
erat. Gothofr. *ad d. l. 9. d. t. gl. ad d. l. 1. §. ult. voc. latumias.* Et in
Pand. Florent. itemq; libris aliquibus vetustioribus legi lautu-
36. mias. Quod † si alter alterum invitaverit saltem, & persua-
sionibus ad ludum commoverit, nullo restituendi onere se
37. gravabit, si scilicet alter spontè accedat, Dom. Soto, *d. l.* Ast †
de consuetudine, an illa ludum aleæ reddere possit licitum, ut
ex eo si quid lucretur retinere liceat, disceptatur. Quidam affir-
mare haud verentur, per consuetudinem, scilicet, quæ contra-
ctus probare & reprobare potest, & actus per se illicitos licitos
facere, hodiè à jure scripto adeò esse recessum, ut & impunè
ludere & ludo quæsitâ retinere liceat, adeoq; traxisse reperian-
tur pravi mores leges bonas in suam potestatem. Quos refert
38. Andr. Rauchb. *d. quest. 25. n. 86.* Rectius † dicemus consue-
tudi-

tudinem non posse ludum aleæ efficere licitum, eo quod tum contra bonos mores sit hæc futura *c. 11 X. de excess. prat* probaret namq; blasphemiam, perjuriam, iurgia, inimicitias, & alia enormia crimina. Aliqui tamen verò dicunt, consuetudine, ut ut non possit 39. ludus fieri licitus, ut modò dictum, tolli tamen posse poenam ludo quaesita restituendi. Covarr. in *c. peccatum. part. 2. §. 4. n. 3.* De tamen qua tamen assertione meritò dubitat Magnif. Dn. 40. Carpz. *part. 3. prax. crim. quaest. 134. n. 12.* si enim aleæ ludum consuetudo non possit facere licitum, nec amitti repetitionem impedire poterit. Sic namq; minus liceret in causa, quam causato, cum tamen potius jus causa quam causati sit.

Membr. VI.

REPETITIO JUDICIALIS

Victum tamen in aleæ lusu non posse à victore conveniri pro eo, quod perditum, indubitati juris est, ita ut de jure hodierno etiam omnis denegetur actio pro debito ex ludo, nec lusor ejusve heredes ad exsolutionem æris per ludum contracti teneantur Magnif. Dn. Carpz. *cit. loco.* Ac tamen licet de præfenti pecunia nihil perdiderint, sed tantum in futuram solutionem luserint, deq; eam bona fide præstandam caverint, wen sie kein Geld anffgesehet/ sondern auff borg und redlich gelten oder zahlen gespielet haben, nullam tamen victor ad eam pecuniam obtinendam habeat actionem. Paul. Matt. Wehner. *lib. pract. obs. tit. auff borge spielen. Mar. Col. p. 1. decis. 173. n. 1. & seqq.* Quod tamen verò in ludo solutum, tam ipse succubens, quam ejus heredes repetere poterunt, non solum ab ipso victore, sed etiam ab heredibus ejus *l. 1. in pr. C. b. t.* At tamen quomodo repetere? Condicere potest pecuniam tantam debitam, Cujac. in *parat. C. b. t.* Quod si ipse victus vel ejus heredes repetere cessent, cuicumq; alii, aut in urbe præfecto urbis, vel in municipiis defensori civitatis aut præfidi provinciae aut etiam fisco repetere licebit, qui hanc pecuniam operibus civitatis applicabunt *d. l. 1. & l. f. C. b. t.* Cui tamen addit d. l. f. non obstante nisi quinquaginta annorum præscriptione ad excludendam actionem repetitionis in ludo vetito. Intra tamen quod tempus, quæ in ludo ultra unum aureum amittuntur, condictione hæc peti possunt *d. l. f. C. b. t.* Quæ tamen actio olim dabatur.

8. tur in quadruplum, hodiè verò in simplum. Eamq; † famosam esse existimat Cujac. *in parat. C. b. t. & lib. 9. obs. c. 28. nu. 4.* quem sequi videtur Gothofr. *ad d. l. i. in voce. repetitionem. b. t.* quia in parentes & patronos non datur, nisi, ut de dolo, verbis
9. in factum conceptis Cujus † opinioni contrariatur Dn. Lud Wel. *in comm. ff. b. t. actionem hanc famosam negans, cum*
10. nusquam in jure nostro famosa sit expressa. Nec † obstare dicit rationem Cujacii. Nam nec illæ actiones, quæ verecundiam condemnati onerant, etiam si juris infamiam non inferant, in parentes dantur, nisi verbis temperatæ *arg. l. 2. §. ult.*
11. *junct. l. 6. & seq. ff. de obseq. par. & patron. præs.* Et † hæc opinio nobis vera videtur.

Membr. VII.

POENA ALEATORUM.

1. Cum † ludens præsumatur dilapidare bona sua Bart. *ad §. illud vero 9. in procem. ff.* haud injuria aleatoribus, utpote rerum suarum ludendo decoctoribus, sicut prodigo & furioso
2. administratione bonorum interdici poterit. Expediit enim Reipubl. ne sua requis malè utatur § *f. Inst. de his. qui sui vel al. jur. sunt.* atq; bonis suis, propria culpa exutus nihil non experia-
3. tur mali. Quam † tamen rationem rejicere quidam conantur per *l. 21. C. mand. l. 25. §. 11 ff. de hered. petit.* suarum rerum quem-
4. vis moderatorem atq; arbitrum esse. Verum † id est, sed non ultra quam publica permittit utilitas. Et abuti licet re sua sed modicè, & rebus singularibus, non universo patrimonio. De quo pluribus disputat Amplissimus Dn. Præses, &c Patronus ac Præceptor meus summo honoris ac jugis observantiæ cultu ætatem devenerandus. *disput. de prodigo possit. §. n. 1. & seqq.* Ex † hac ratione quoq; instrumenta promissionis facta ex causa ludi etiam permissi nullig erunt roboris
6. & momenti, Alienare † enim sive tradere nequit aleator bonis interdictus, *l. 6. de V. O.* neque dominium transferre *l. 10. pr. de curat. fur.* nec possessionem *l. 8. de acquir. poss.* etiam natural-
7. lem. *l. 11. de acquir. rer. dom.* Quod si ex hac causa aliquid solvit, repetere potest quasi ex privilegio personæ. *l. interdum. 29. ff. de condit. indeb.* Transactio † quoq; emptio, venditio, mutuum,

tuum, aliivē contractus ludi causa celebrati ipso jure sunt in-
 validi *gl. in l. 1. & l. f. in verb. acceperit pecuniam ff. b. t.* Bartol. in *l.*
si quis cum sciret. in f. ff. pro emptor. Panormit in *c. clerici. de vit.*
& honest. cler. nu. 16. & 17. fundamentum enim eorum bonis
 moribus est inimicum, ac ejusmodi, de quo lis nulla esse potest
 in judicio. Actor † namq; per exceptionem: Tibi non com- 9.
 petit actio: semper repelli potest. Magnif. Dn. Carpz. *cit. l. n. 24.*
 Si † verò mutuans collusor non fuerit, nec aleator, data pecu- 10.
 niæ repetitio non denegabitur. Panorm. & Bart. *d. l. loco.* Dein-
 de † cum aleatorum nomen pro infami habeatur. *l. fugitivus. 11.*
225. de V. S. l. 26 de injur. iiq; semper blasphemare ac blasphemum
 esse credantur, à testimonii dictione non immeritò repellentur. *arg. c. super eo. 13. c. testimonium 54. X. de testib & attest. gravissim-*
mum enim scelus divinam majestatem offendere Mascard. de
probat. vol. 1. concl. 194. n. 12. & seqq. Quod † adeò extendunt 12.
 Dd. ut non tantum in causa civili, sed etiam in criminali & ma-
 trimoniali rejiciatur, quia dicitur criminosus, blasphemus, bo-
 norum decoctor, omnium bipedum flagitiosissimus. Mascard.
de probat. vol. 2. concl. 998. n. 1. Probare † tamen debet, eum tem- 13.
 pore testimonii ferendi aleatorem esse, Cravett. *part. 1. conf. 169.*
n. 5. Rol. à Valle lib. 2. consil. 34. n. 3. & seqq. qui non aliquando
 tantum, sed continuò ludere consueverit. Mascard. *d. l.* Sed † 14.
 levis hæc aleatorum pœna videtur, graviore digni, quam et-
 iam modò statutam, modò arbitrio judicis relictam invenim9.
 Et jure † quidem Saxon. in *Ordin. Polit. tit. vom Spiel. §. ult. 15.*
 hæc edixit Sereniss. Elector. Welcher nun hiewieder handeln
 wird/ der sol te des mahl 20. Thaler zur straffe (darvon ein Tha-
 ler deme/ so es in erfahrung bracht/ gebühret) entrichten/ oder da-
 ers nicht im vermögen/ acht Tage lang in gefänglicher hafft ent-
 halten werden. Sed hæc pœna exempli tantum loco prolata 16.
 censetur, quam judici ratione circumstantiarum modò minue-
 re, modò etiam usq; ad relegationem augere permittitur, pro
 ut quotidianam praxin testari hoc probat Magnif. Dn. Carpz.
d. l. n. 19. Solent † etiam judices inferioris conditionis lutores,
 imprimis festis dieb9 deprehensos ad torque infamem damna-
 re Petr. Greg. Tholos. in *Sj. U. lib. 39. c. 3. in fin.* Committimus †
 itaq; exacerbationem pœnarum in aleatores judicis arbitrio.

POENA IN SUSCEPTORES ALEATORUM.

1. **R**estat t̄ ut & susceptorum poenam, breviter addamus, ne hos, qui plerumq; ipsis aleatoribus nequiores esse solent, impunitos relin-
2. quamus. Ac t̄ in talem susceptorem, qui occasionem, adjumentumq; h.e. domicilium huic nequitie præbet, Edicto Prætoris cautū reperitur; si quis eum apud quem alea lusum esse dicitur, verberaverit, damnūvē ei dederit, si v̄ quid eo tempore dolo ejus subtractum est, judicium non
3. dabo. *l. 1. pr. ff. h. t.* Quod t̄ de tali susceptore intelligendum est, non qui semel, aut bis, vel raro casu aliquo lusores receperit, sed qui consuetu-
4. dinem eos recipiendi habuit *gl. in l. 1. ff. h. t.* Et t̄ hunc, qui gravia delinquere censetur, quā ipsi ludentes, verberatum ac vulnerē afflictu
5. ubicunq; ac quandocunq; se vindicare nolle dicit Prætor. Quia t̄ & furto domi facto eo tempore quo alea ludebatur, impunitatem dat, sic nulla susceptori actione subveniendum esse, existimat, ut ut spes im-
6. punitatis maxima sit peccandi illecebra. De t̄ hac actione controver-
7. titur, quænam hic intelligatur. VVesenb. *in parat. ff. h. t. n. 2.* de actione tantum poenali denegata hoc intelligit, non quin possit ad exhibendum
8. condicendumq; rem furto sublatam agere. Verū t̄ disertē huic se op-
9. ponit *l. 1. §. 3. ff. h. t.* Prætor enim simpliciter ait, si quid subtractum est, iudicium non dabo. Excusat t̄ autem VVesenbecium Magnois, atque Ampliiff. Dn. D. U. N. Q. E. P. A. U. R. *in not. ad eund. hic* secutum eum forte,
10. Haloandrum, qui ea verba in *d. §. 3.* quod non puto verum affirmativē legit h. in. quod puto verum. Sed t̄ negativam lectionem retinendam concludit, primo propter auctoritatem Pandect. Florentinarū, quæ cæteris sunt vetustiores, & idēo venerabiliores. Deindē t̄ propter textus *d. l. 1. pr.* generalitatem, qui ut generaliter positus, ita generaliter quoq; interpretandus. *l. 23. in pr. ff. de S. P. U.* & ubi
11. lex non distinguit, nec nos distinguere debemus. *l. 8. ff. de postul. l. 3. in f. de off. præsid. gl. ad d. l. 1. §. 3. verb. simpliciter.* Ad hæc t̄ hoc quoq; poenæ loco statutum est, quod domus, in qua luserunt, publicari debeat, *l. ult. C.*
12. *h. t.* nisi sit domus pupilli non capax doli vel viduæ. *arg. l. 1. C. de fals. mon. si v̄ alterius miserabilis personæ.* Item t̄ nisi sit domus conductæ, & dominus ejusdem sit ignorans. Vel ut t̄ ut domus publicetur, non tamen res, quæ sunt in ea, prostabunt, nisi ad ludum sint adcommodatæ, ut sciamna Bald. *in l. 1. C. de naut. fæn. §. in l. 3. de incest. nupt.* Bart. *in l. ult. ff. de supell. leg.* Tantum.

Christo Triumphatori Laus & Honor!

T O: pūnēlis postquam ea. idē tibi tessera arces,
lucra capis, nullo diripienda foro.

Eximio Dn. Respondenti

eruditæ dissertationis Authori

gratulatur

PRÆSES